

ørerne vil jeg ikke under nogen Betingelse være med til. Skal den være gældende, vil jeg stemme mod hele Loven og gøre, hvad jeg kan, for at Forslaget ikke skal blive Lov, i alt Fald stille Ændringsforslag, thi at indføre en saadan Bestemmelse i en Lov for at kunne drage handlende oppe paa Færøerne til Ansvar for at have begaaet noget, som aldeles ikke er strafbart men tværtimod tilladt efter Landets Love, vil jeg ikke være med til. Jeg vilde anse det for aldeles umoralsk. Nej, lad os være glade ved, at naar nogle Mennesker deroppe tænde Lys og aabne Butikken i den Tro, at de kunne tjene nogle Penge ved at overtræde en Bestemmelse i Helligdagsloven, og Skæbnen saa er dem saa naadig, at der kommer en Lov frem, hvorefter de blive fri, saa at Forhørsdommeren maa sende dem hjem, lad os være glade ved, at saa dog nogle af vore Medborgere, selv om de bo paa Færøerne kunne være fri for Strafferettens Haandhævelse.

Justitsministeren ad interim (Høring): Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er et saadant Særsyn, som han tror, at Juleaften falder paa en Søndag. Man behøver ikke at være Astronom for at vide, hvor ofte det sker. Det sker hvert 6te Aar, eller det syvende, for saa vidt et Skudaar kommer imellem, hvilket ikke sker Aar 1900. Men dernæst vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det her foreliggende Forslag til Lov ingenlunde alene angaar det Tilfælde, at Juleaften falder paa en Søndag, men gaar ud paa overhovedet at træffe en Bestemmelse om, at Juleaften skulle Butikkerne, ogsaa naar den falder paa en Hverdag, holdes lukkede efter Kl. 6. Følgelig vil Loven faa Anvendelse med det Tillæg, der her er foreslaaet, ogsaa paa Færøerne allerede til næste Jul. Tilføjelsen om Færøerne gaar ikke i mindste Maade ud paa at forfølge Færingerne eller straffe Beboerne der oppe — det har været langt fra min Tanke at gøre noget sligt — men gaar ganske simpelt ud paa at opretholde den gældende Lovgivning der oppe, indtil man der kan faa at vide, at den gamle Lovbestemmelse er traadt ud af Kraft, hvilket synes mig er et ganske fornødt Formaal.

H. Holm: Hvis Hensigten med dette Forslag skal opnaas, er det af stor Betydning, at det bliver klart, hvad egentlig Meningen er dermed, og navnlig forekommer det mig, at det maa gøres klart, om Juleaftens Dag, naar den falder paa en

Søndag, skal betragtes som den „Søndag før Jul“, der efter Helligdagsloven kan holdes aabent efter Kl. 4, eller den skal regnes med til Julen, saa at altsaa „Søndagen før Jul“ bliver den foregaaende Søndag. Thi klares dette ikke, vil der blive stor Forvirring hos dem, der skulle benytte Loven, idet de ikke rigtig ville vide, hvilken Dag de kunne holde aabent, og til hvilken Tid de skulle lukke. Denne Sag har haft en lille Historie, før den kom frem her, idet den har været Genstand for Forhandling i Finansudvalget. Jeg havde nemlig tilladt mig i Finansudvalget at henlede Opmærksomheden paa, at Juleaften i Aar faldt paa en Søndag, og at mange handlende derfor ønskede, at de maatte holde aabent Søndag den 17de i Stedet for Søndag den 24de d. M. I denne Anledning havde Finansudvalget ønsket Samraad med den højtærede Minister. Da kom Andragendet fra de handlende, som gik ud paa det samme, og indtil dette Punkt var der altsaa kun Tale om at flytte „Søndagen før Jul“ til den foregaaende Søndag, naar Juleaften faldt paa en Søndag. Da vi imidlertid havde en Konference med den højtærede Minister, foreslog han en Løsning, som tiltalte os alle, nemlig at man overhovedet skulde gøre Juleaftens Dag til Helligdag og bestemme, at der denne Dag skulde lukkes Kl. 4 eller Kl. 6, hvad man nu kunde blive enig om. Derved vilde Juleaften komme til at høre med til Julen, og i et Aar som dette vilde altsaa „Søndagen før Jul“ selvfølgelig blive Søndagen den 17de December. Jeg forstod ikke rettere, end at det blot var denne Forandring, der skulde foretages i det bestaaende, at Juleaftens Dag blev erklæret for at være en Del af Julen med den særlige Bestemmelse, at der paa den Dag skulde være lukket efter Kl. 6, eller hvilken Tid Ministeren og Udvalget nu kunde blive enige om. Men efter den Maade, hvorpaa den højtærede Minister nu i Dag har fortolket sit Forslag, gaar dette ud paa noget mere, nemlig en Forøgelse af den Aabningstid, som de handlende hidtil have haft. Hidtil have de kun haft Lov til om Søndagen før Jul, som i Aar erstattes med den 17de December, at have aabent fra Kl. 4 og til sent paa Aftenen. Men nu skulle de desuden have Lov til at holde aabent to Timer den Søndag, paa hvilken Juleaften falder. Jeg forstaar imidlertid ikke, hvorledes man i saa Tilfælde kan henvise til den bestaaende Helligdagslov, thi den undtager kun „Søndagen før Jul“ fra Forbuddet mod at